

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 135. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137200022000/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

maaske tabe lidt for ham; som Præst betragtet gik han nemlig lidt for vidt i sin laven Brandere fra bibelske Sentenser; som Privatmand ikke . . . Han inviterede mig over til sig, jeg skal snart gøre Alvor af det.“

— —

Arbejdet i Skolen gik meget godt. Særlig var jeg tilfreds med August, som viste sig at være en kvik Dreng lærenem og interesseret. Derimod voldte det yngste af „Mejeribørnene“, Henrik, mig mange kvaler. Han var sød og skikkelig nok, men en Kende dum.

I min Fritid udarbejdede jeg et Katalog over Gaardens ret store Bibliothek, som for det meste bestod af hundredeaarige Bøger fra den Tid da de Xer endnu interesserede sig for at læse. Familien var ikke naaet længere end til Johannes Ewald. Det nuværende X læste overhovedet ikke, jeg har aldrig set ham med en Bog i Haanden. Jo, lad mig nu ikke gøre ham Uret: Paa hans Natbord laa Wisbecks Almanak!

Hendes Naade derimod var meget interesseret i Kunst og Literatur. Desuden spillede hun Klaver og sang:

Jeg vil ud, ud, ud,
over de høje Fjælde!

Men hun maatte blive, hvor hun var, hvormeget hun end sled i Lænkerne og fór fra Selskab til Selskab, holdt selv Gilde, inviterede Gæster, flirtede snart med den ene og snart med den anden — hun maatte blive hos sin tykke, skikkelige Kammerherre, der var forelsket i hende, bæret af hendes fornemme Fødsel — og ganske under Fisken. Han saa ikke, at hun længtes bort fra ham, mente rimeligvis, at naar han gav hende Føde og Klæder, maatte hun være tilfreds . . . Det var nemlig han. Han passede sin Gaard, aad, drak og sov.

Naar vi om Aftenen efter Theen satte os ind i Dagligstuen, sad han først lidt og kæmpede drabeligt med Sønnen. Pludselig sagde han saa:

— Jeg tror sgu, jeg lægger mig lidt!